

Salvat prin grația necondiționată a lui Dumnezeu

Marturia fostului preot romano-catolic

Robert V. Julien

Am vrut să devin nu numai preot romano-catolic, ci și să merg ca atare în misiune. Doream să fac isprăvi mari pentru Dumnezeu. Credeam că a fi misionar în vreo țară îndepărtată și a învăța o limbă ciudată și obiceiuri stranii ar fi într-adevăr o mare aventură, și poate că Dumnezeu m-ar alege chiar să sufăr pentru El și să mor moarte de martir pentru cauza lui Cristos. Acestea erau gândurile mele în timpul lungilor ani de seminar în care mă pregăteam să devin misionar al *Roman Catholic Foreign Missions Society of America* (Societatea Misionară Romano-catolică din America).

Aspirația mea după un mare prestigiu înaintea lui Dumnezeu

Privind înapoi în timp la anii aceia, nu pot să nu recunosc motivul real care se afla în spatele tuturor gândurilor mele. Ceea ce căutam eu cu adevărat era aprobarea lui Dumnezeu și o siguranță în inimă că, după moarte, voi merita să intru în cerul lui Dumnezeu. În toți anii aceia n-am avut în inimă o pace adevărată, și nici în primii zece ani ca preot misionar în Tanzania, Africa de Est. Așa cum și-a ascuns Adam goliciunea în spatele frunzelor de smochin (Geneza 3:7), la fel și eu mă străduiam neîncetat să-mi ascund goliciunea spirituală în spatele frunzelor de smochin ale activităților religioase și misionare.

Misionar, și totuși pierdut

Nu-mi face nicio plăcere să-mi aduc aminte de trecutul meu. Îmi este profund rușine de el. Eram așa de păcătos și de ipocrit totodată! Unii ar spune că am făcut mult bine acelor africani, construind școli pentru copiii lor, făcând rost de medicamente pentru bolile lor și predându-le religie; dar astăzi știu că toate aceste așa-numite „fapte bune“ nu erau decât „haine vechi și murdare“ în ochii lui Dumnezeu (Isaia 64:6). Eram un biet păcătos pierdut, având nevoie disperată de salvarea lui Dumnezeu, dar nu știam lucrul acesta. Mă gândeam că eram oarecum deja salvat prin faptul că eram romano-catolic, căci credeam cu adevărat că toți romano-catolicii erau salvați în clipa în care primeau sacramentul botezului.

Mă gândeam că prin fapte bune voi ajunge în cer

Cât de rău îmi pare de acei ani iroșiți, ani în care nu L-am cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, nici pe Fiul Său, adevăratul Domn și Salvator Iesus Cristos! Cât de rătăcit eram ca să cred că puteam merita cerul prin faptele mele bune și prin ostenele mele preoțești și misionare! Aveam 37 de ani când mi S-a revelat Dumnezeul Bibliei. Cât de nemeritate și de generoase sunt grația și îndurarea pe care le-a arătat față de mine! El mi-a iertat toate păcatele și mi-a dat în inimă o pace care îmi potolea într-adevăr tot dorul. Într-o clipă am fost schimbat, radical schimbat, în interiorul ființei mele. Într-adevăr, m-am născut din nou, născut de Însuși Dumnezeul cerului. „Adevărat, adevărat îți spun, dacă un om nu se naște din nou nu poate vedea Regatul lui Dumnezeu“ (Ioan 3:3).

Planul lui Dumnezeu

Dumnezeu mă alesese din eternitate ca să fiu al Său. Iată de ce a intervenit El în viața mea așa cum a făcut-o și a oprit alunecarea mea cu mare viteză drept spre iad. Da, exact într-acolo mă îndreptam, chiar dacă eram preot misionar. Eram pe drum spre focul iadului, despărțit pe totdeauna de un Dum-nezeu iubitor. El mi-a arătat ce se afla sub un exterior pios: Eram un păcătos oribil! „*Căci toți au păcătuțit și sunt lipsiți de gloria lui Dumnezeu*“ (Romani 3:23).

„*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru iubirea Sa mare cu care ne-a iubit*“, *m-a salvat prin grația Sa.* „*Căci prin grație sunteți salvați, prin credință, și nu de voi înșivă: este darul lui Dumnezeu, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni*“ (Efeseni 2:4,8-9). Am fost așa de fericit să descopăr că salvarea lui Dumnezeu este un dar! Îi mulțumesc în fiecare zi lui Dumnezeu pentru „*darul Său de nespus*“ (2.Corinteni 9:15).

În noiembrie 1966 am părăsit pentru totdeauna Biserica Romano-catolică. Unii au spus că am plecat pentru că doream să mă căsătoresc, dar lucrul acesta este absolut fals. Nu voiam să mă căsătoresc. Eram prea mândru ca să mă gândesc la căsătorie. Dădeam așa de puțină importanță căsătoriei, încât mă gândeam că era ceva sub demnitatea mea. Totuși, Dumnezeu care m-a salvat prin grația Sa divină mi-a arătat la timpul potrivit că era voia Lui ca să mă căsătoresc. Cuvântul Său este destul de limpede în această privință: „*Căsătoria să fie respectabilă în toate, iar patul să fie neîntinat; dar pe desfrânați și adulteri îi va judeca Dumnezeu*“ (Evrei 13:4). De asemenea: „*Totuși, pentru a evita imoralitatea sexuală, fiecare bărbat să-și aibă propria soție, și fiecare femeie să-și aibă propriul soț... dar dacă nu se pot înfrâna, să se căsătorească, căci este mai bine să se căsătorească decât să ardă*“ (1.Corinteni 7:2,9). Dum-nezeu mi-a dat o soție credincioasă, care Îl cunoaște și-L iubește pe Domnul Iesus Cristos exact ca și mine, și cu puțin timp înainte de a scrie această mărturie am sărbătorit cea de a 25-a aniversare a zilei cununiei noastre.

Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său

Dar de ce am părăsit Biserica Romano-catolică și preoția? Ori de câte ori mi s-a pus această întrebare, eu am răspuns: „Pentru că Dumnezeu mi-a spus s-o părăsesc“. Aceasta nu este o minciună. Dumnezeu nu mi-a vorbit de fapt cu o voce audibilă, ci prin Cuvântul Său scris în cartea Apocalipsa, unde spune foarte limpede: „*Ieși din ea, poporul Meu*“ (Apocalipsa 18:4). Adevăratul Cristos Își cheamă poporul să iasă din romano-catolicism. Desigur, cei care nu sunt din poporul Său, adică nu sunt oile Sale, nu pot primi această poruncă. „*Oile Mele Îmi aud vocea, și Eu le cunosc, și ele Mă urmează*“ (Ioan 10:27). Înainte de a mă salva Dumnezeu prin grația Sa, niciun om nu m-a putut convinge să ies din romano-catolicism. Dar când El m-a salvat și Și-a arătat marea iubire față de mine, și I-am auzit pentru prima dată vocea blândă, mi-a fost ușor să mă spun acestui ordin al Său de a ieși și de a-L urma. Eu Îl iubesc pentru că El m-a iubit mai întâi.

A existat o vreme când am crezut cu adevărat că Biserica Romei este singura Biserică adevărată a lui Iesus Cristos pe pământ. Ori de câte ori îmi spunea un protestant că o religie este la fel de bună ca alta, răspundeam: „Da, e adevărat, o religie poate fi la fel

de bună ca alta, dar o singură religie este cea adevărată, și anume religia romano-catolică“.

Credincioșii Îl „văd“ pe Cristos în Sfânta Scriptură

Credincioșii nu au nevoie de semne vizibile ca liturghia și sacramentele, din cauză că salvarea lor este realizată prin puterea Spiritului Sfânt de îndată ce-și pun întreaga încredere în Iesus Cristos ca Domn al lor personal. De ase-menea, nu au nevoie de succesori vizibili ai apostolilor, întrucât știu din Biblie că Dumnezeu este Cel care ridică liderii spirituali pe care îi dorește, atunci când vrea să-Și hrănească Biserica cu Cuvântul Său prețios. În fine, ei nu au nevoie de imagini, statui sau icoane care să le reamintească de Dumnezeu, deoarece văd imaginea adevărată a lui Cristos în Cuvântul scris, Biblia. În plus, Dumnezeu a condamnat ca fiind idolatrie atât facerea, cât și venerarea de icoane și statui (Exod 20:3-5).

Lucrarea mea din prezent

De douăzeci și trei de ani lucrez ca angajat într-o tipografie. Conduc o clasă biblică într-o biserică evanghelică locală. În această biserică se află un număr de foști romano-catolici care, ca și mine, au fost salvați de grația uimitoare a lui Dumnezeu și-L cunosc și iubesc pe adevăratul Iesus Cristos așa cum ne este revelat în Sfânta Scriptură.

„Și aceasta este viața eternă, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iesus Cristos, pe care L-ai trimis Tu“ (Ioan 17:3).

Americanului Robert V. Julien i s-a revelat pentru prima oară adevărul biblic în timp ce era preot romano-catolic în Tanzania. Astăzi trăiește în Florida, are o profesie seculară și servește pe lângă aceasta într-o biserică creștină. Cine a fost în contact cu el poate adevăra ce mare milă are el față de cei pierduți și cu câtă blândețe expune adevărul Bibliei.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluată din cartea

Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

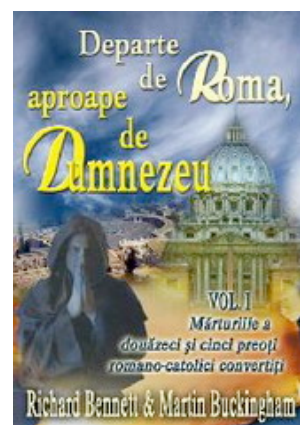
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch